

تأثیر آموزش مبتنی بر الگوی اعتقاد بهداشتی بر دانش، نگرش و عملکرد زنان شاغل در کارخانه‌های علوم دارویی تهران در زمینه سرطان پستان و انجام ماموگرافی

عفت هاتفنا^۱؛ شمس الدین نیکنامی^{*}؛ محمود محمدی^۲؛ فضل الله غفرانی پور^۳؛ مینور لمیعیان^۱

چکیده

زمینه: سرطان پستان، شایع‌ترین سرطان در بین زنان است. با توجه به عدم شناخت علت سرطان پستان، تشخیص زودرس بیماری به وسیله ماموگرافی به عنوان دقیق‌ترین ابزار، یک امر ضروری است. هدف از این مطالعه، بررسی تأثیر آموزش بر ارتقاء دانش، نگرش و عملکرد زنان شاغل در کارخانه‌های دارویی تهران در زمینه سرطان پستان و انجام ماموگرافی است.

روش‌ها: مطالعه حاضر از نوع مطالعات تجربی است که تأثیر یک برنامه آموزشی ۱۲ هفته‌ای مبتنی بر الگوی اعتقاد بهداشتی را با هدف بهبود عوامل نگرشی و شناختی در خصوص سرطان پستان و ارتقاء ماموگرافی زنان شاغل در کارخانه‌های دارویی (۲۲۰ نفر) شهر تهران در سال ۱۳۷۸ ارزیابی کرده است. پس از جمع آوری اطلاعات به وسیله پرسشنامه و انجام مداخلات، اطلاعات استخراج شده سه ماه پس از مداخله با استفاده از آزمون‌های آماری تجزیه و تحلیل شد.

یافته‌ها: پس از مداخله، میانگین آگاهی و متغیرهای نگرشی به صورت معنادار افزایش و امتیازات متغیر موضع در کشیده به صورت قابل ملاحظه‌ای کاهش پیدا کرد. همچنین نتایج نشان‌دهنده افزایش انجام ماموگرافی پس از مداخله آموزشی است.

بحث: استفاده از مدل اعتقاد بهداشتی در ارتقاء ماموگرافی به صورت قابل قبولی عمل کرده و پیشنهاد می‌شود که برای مداخلات آموزشی جهت ارتقاء عملکرد ماموگرافی در نمونه‌های مشابه مورد استفاده قرار گیرد.

کلیدواژه‌ها: سرطان پستان، ماموگرافی، الگوی اعتقاد بهداشتی، آموزش زنان شاغل

«دریافت: ۱۳۸۸/۴/۲۵ پذیرش: ۱۳۸۸/۹/۱۷»

۱. گروه آموزش بهداشت، دانشکده پزشکی، دانشگاه تربیت مدرس

۲. گروه آمار زیستی، دانشکده علوم پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تهران

* عهده‌دار مکاتبات: تهران، تقاطع بزرگراه چمران و آل احمد، دانشگاه تربیت مدرس، تلفن ۰۲۱-۸۲۸۸۳۵۴۹

مقدمه

نمونه‌های پستان مبتلا به سرطان انجام شده است میانگین

سنی ابتلا به سرطان پستان ($45/7\pm 9$) را پایین‌تر از کشورهای غربی نشان داده، براساس نتایج این پژوهش، $40/34/35$ درصد از موارد سرطان پستان در افراد زیر 40 سال گزارش شده است (۷). با افزایش سن، خصوصاً از سن 30 سالگی به بعد، خطر ابتلا به سرطان پستان بالا می‌رود (۸ و ۹).

به‌دلیل عدم ثبت تمامی موارد سرطان در ایران، نمی‌توان در مورد میزان شیوع، بروز و مرگ و میرهای ناشی از آن اظهارنظر قطعی کرد. با این حال، میزان سرطان پستان در ایران، به صورت تقریبی، 20 مورد جدید در هر 10000 زن در سال تخمین زده شده است (۱۰). گزارش برگه‌های پاتولوژی ده‌ساله پنج بیمارستان شهر تهران در فواصل سال‌های $1364-75$ نشان داد که شایع‌ترین سن بروز سرطان پستان، بین زنان ایرانی $40-49$ سال است و زنان ایرانی نسبت به همتایان غربی، ده‌سال زودتر به سرطان پستان مبتلا می‌شوند (۱۱ و ۱۲). گرچه نمی‌توان از ایجاد سرطان پستان جلوگیری کرد اما با تشخیص زودرس، طول عمر بیش از 90 درصد افراد مبتلا به این سرطان بالا خواهد بود (۱۳) و ماموگرافی به عنوان بهترین روش بیماریابی و تشخیص سرطان پستان در مراحل اولیه در بسیاری از کشورهای جهان به کار برده می‌شود (۱۴ و ۱۵).

باتوجه به روند رو به رشد سرطان پستان در ایران و مراجعه دیرهنگام مبتلایان در مراحل پیشرفته بیماری، تأمل و پرداختن به این مشکل در جهت ارتقاء رفتار کنترل سرطان پستان و مداخله از طریق به اجرا گذاشتن

هر ساله بیش از یک میلیون مورد جدید سرطان پستان در دنیا تشخیص داده می‌شود و بیش از ششصد هزار مرگ در اثر این بیماری اتفاق می‌افتد. این سرطان، 22 درصد کل سرطان‌ها را به خود اختصاص داده است (۱). سرطان پستان یک مشکل بهداشتی عمومی رو به رشد در سرتاسر جهان، به خصوص در مناطق در حال توسعه است، به‌طوری‌که بروز آن به میزان 5 درصد در هر سال افزایش پیدا کرده است (۲). نسبت مرگ و میر ناشی از این بیماری در کشورهای در حال توسعه، بالاتر از کشورهای توسعه‌یافته است. با وجود این‌که فقط نیمی از سرطان پستان تشخیص داده شده در جهان، در کشورهای در حال توسعه هست، اما دو سوم مرگ و میرهای ناشی از این بیماری در این کشورها اتفاق می‌افتد. در مقابل فشار افزایش سریع سرطان پستان، توسط پنجاه و هشتمن مجمع سازمان جهانی بهداشت در سال 2005 بر روی برنامه‌های جامع کنترل سرطان پستان برای کاهش مرگ و میر تأکید شده است (۳).

گزارش‌های منتشره از سوی WHO حاکی از آن است که میزان مرگ ناشی از سرطان پستان در دهه حاضر، بیش از دهه‌های گذشته است (۴). شایع‌ترین سن مرگ و میر ناشی از سرطان پستان در کشورهای پیشرفته در سینین بعد از یائسگی است، این در حالی است که شایع‌ترین سن مرگ و میر در کشورهای در حال توسعه از جمله ایران، پایین‌تر از کشورهای پیشرفته و بین سینین $40-49$ سالگی است (۵ و ۶). مطالعه‌ای که در فواصل سال‌های $1379-82$ در کرمانشاه روی گزارشات پاتولوژی

مورد مطالعه، در دو گروه آزمون و شاهد، تکمیل گردید. روش انجام کار به این صورت بود که قبل از مداخله، محققان اطلاعات لازم برای طراحی برنامه آموزشی را توسط پرسشنامه مذکور از هر دو گروه آزمون و کنترل به دست آوردند. پس از جمع آوری اطلاعات، آنالیز بر روی آنها صورت گرفت.

مداخله آموزشی براساس نتایج به دست آمده از مرحله قبل از مداخله و تحلیل آنها طراحی شد. به این منظور یک برنامه آموزشی با هدف مشخص و محتوای علمی معتبر و تهیه مواد آموزشی متناسب با هدف و محتوا طراحی شد. برنامه آموزشی برای گروه آزمون به صورت مستقیم و با استفاده از روش سخنرانی، روش‌های مشارکتی و فعال‌سازی توأم با پرسش و پاسخ و بحث گروهی، صورت گرفت. ابتدا ۱۱۰ نمونه واحد شرایط مطالعه به ده گروه یازده نفره تقسیم شدند و برای هر گروه، با هماهنگی مدیران بخش‌های مختلف شرکت، دو جلسه ۶۰ دقیقه‌ای آموزشی اجرا شد. در جلسه اول، حدود پانزده دقیقه مطالبی در مورد تعریف بیماری سرطان، افراد در معرض خطر بیشتر، علایم اولیه و دیررس بیماری، چگونگی مستعد بودن همه زنان برای ابتلاء به بیماری، شدت و عواقب روحی، جسمی و مرگ و میر ناشی از بیماری و روش‌های تشخیص و درمان آن همراه با نمایش اسلاید و فیلم و پرسش و پاسخ توسط پژوهشک متخصص جراحی عمومی و استادیار مرکز بیماری‌های پستان بیان شد و بعد از آن در حدود ۴۰ دقیقه بحث و تبادل‌نظر افراد گروه از تجاری‌شان در مورد

شاهد در کارخانه دیگر جمع آوری و مورد ارزیابی قرار گرفتند. گروه شاهد از نظر سن، عدم ابتلا به سرطان پستان با گروه آزمون، همسان‌سازی فردی^۱ شدند.

جمع آوری اطلاعات به وسیله پرسشنامه‌ای صورت گرفت که در طراحی آن ضمن استفاده از پرسشنامه معتبر چمپیون، به تناسب نوع فرهنگ و به صلاح‌دید ۱۲ نفر متخصص و صاحب‌نظر در جهت روایی محتوایی و صوری، مواردی به آن اضافه یا کم شد. ابتدا پرسشنامه چمپیون توسط دو نفر مسلط به زبان انگلیسی، به زبان فارسی ترجمه شد. این ترجمه فارسی جهت تعیین میزان مطابقت آن با پرسشنامه اصلی با استفاده از روش ترجمه مجدد، توسط دو نفر زبان‌شناس به انگلیسی برگردانده شد. همچنین پایایی این پرسشنامه با روش آزمون-آزمون مجدد ۹۵ درصد بود و همسانی درونی برای مقیاس نگرش با استفاده از ۵۰ نفر زن شاغل با ضربی آلفای کرونباخ ۸۰ درصد تأیید گردید.

پرسشنامه مشتمل بر ۴۷ سؤال بود، که از این تعداد ۱۲ سؤال مربوط به اطلاعات جمعیت‌شناختی، ۱۵ سؤال در ارتباط با دانش و آگاهی، ۳ سؤال در ارتباط با حساسیت درک‌شده، ۳ سؤال در ارتباط با شدت درک‌شده، ۴ سؤال در ارتباط با منافع درک‌شده و ۱۰ سؤال در ارتباط با موانع درک‌شده بود. پاسخ سؤالات مربوط به حساسیت درک‌شده و منافع، موانع و شدت درک‌شده به صورت پنج گزینه‌ایی لیکرت از کاملاً مخالف تا کاملاً موافق بود. ابزار مربوطه پس از تعیین روایی و پایایی قبل و بعد از مداخله، برای هر یک از نمونه‌های

1. Individual matching

روش انجام ماموگرافی و فواصل زمانی انجام ماموگرافی با توجه به گروه سنی، در اختیار تمامی افراد گروه آزمون قرار داده شد. در مورد گروه کنترل هیچ مداخله آموزشی به عمل نیامد.

تأثیر مداخله بر روی عملکرد، سهماه بعد از مداخله به روش ارایه مجدد پرسشنامه به هر دو گروه آزمون و کنترل و دریافت گواهی انجام ماموگرافی اندازه‌گیری شد. در این مطالعه داده‌های جمع‌آوری شده با استفاده از نرم‌افزار SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. براساس نوع متغیرها در هر گروه و در هر مرحله از آزمون‌های پارامتریک تی زوجی و مستقل و آزمون‌های ناپارامتریک کای اسکوییر، ویلکاکسون و منویتنی برای تجزیه و تحلیل داده‌ها استفاده شد.

یافته‌ها

نتایج آزمون آماری کای اسکوییر بین گروه آزمون و گروه شاهد برای وضعیت ازدواج، سطح درآمد، تحصیلات و سن، اختلاف معناداری نشان نداد (جدول ۱). همچنین آزمون‌های آماری تی مستقل و منویتنی، اختلاف معناداری را قبل از مداخله بین دو گروه آزمون و شاهد از نظر متغیرهای اصلی تحقیق (دانش، انجام ماموگرافی، حساسیت درک شده، شدت درک شده، منافع درک شده و موانع درک شده) نشان نداد (جدول ۲ و ۳). بنابراین دو گروه از نظر متغیرهای ذکر شده در مرحله پیش آزمون همسان بودند.

بین میانگین نمرات دانش، راجع به بیماری سرطان پستان، در گروه آزمون، قبل و بعد از مداخله اختلاف

افراد آئنای مبتلا به سرطان پستان، مشکلات ایجاد شده در زندگی آنان و سرانجام این افراد، به عمل آمد. این روش در ایجاد انگیزه برای شرکت فعال در آموزش و درک موقعیت آنان بسیار مؤثر بود. در جلسه دوم، منافع و فواید حاصل از انجام ماموگرافی و تشخیص زودرس، توضیح داده شد، همچنین تمام عواملی که از طرف مشارکت کنندگان به عنوان موانعی در اجرای ماموگرافی مطرح بود از قبیل باورهای غلط و رایج در جامعه راجع به ماموگرافی (خطرناک بودن اشعه ماموگرافی و یا دردنای بودن آن) توضیح داده شد. علاوه بر این، روش‌های تشخیص زودرس بیماری سرطان پستان از جمله خودآزمایی پستان، معاینه پستان توسط پزشک و بالاخره نمایش مراحل انجام ماموگرافی توسط فیلم و اسلاید نمایش داده شد. به دنبال آن به مدت ۴۰ دقیقه بحث و تبادل بین افرادی که قبلاً ماموگرافی را انجام داده و آن‌هایی که انجام نداده بودند صورت گرفت. با توجه به تصوری آموزشی بزرگسالان که بحث و تبادل نظر آزادانه دو طرفه را از ملزمومات آموزش می‌داند، این روش توانست تأثیر عمده‌ایی در ایجاد نگرش مثبت نسبت به تشخیص زودرس سرطان پستان و انجام ماموگرافی به عنوان روشی دقیق و سودمند در تشخیص این بیماری ایجاد کند. همچنین آموزش به روش غیرمستقیم به صورت در اختیار قرار دادن یک کتابچه و دو پمفت آموزشی محقق‌ساخته که دربردارنده اطلاعات لازم برای تشخیص بیماری سرطان پستان، روش‌های تشخیص زودرس بیماری، شناخت ماموگرافی به عنوان دقیق‌ترین روش تشخیص زودرس بیماری سرطان پستان،

راکوفسکی و همکاران است (۲۶)، آن‌ها میزان انجام ساموگرافی را بعد از مشاوره مکاتبه‌ایی، ۶۴ درصد گزارش کردند. نتایج پژوهش حاضر با مطالعه میچیلوتی (۲۷) که بر روی زنان کارولینای شمالی انجام گرفت نیز مشابه است. در این مطالعه نیز میزان عملکرد ساموگرافی در گروه آزمون، بعد از مداخله آموزشی به صورت مشاوره، ۳۳ درصد و در گروه شاهد، ۱۹/۸ درصد بود. همچنین نتایج پژوهش حاضر با مطالعه هان و همکارانش که میزان افزایش انجام ساموگرافی را ششماه بعد از مداخله، ۳۱/۹ درصد (۲۸) و مطالعه لمیعیان (۲۹) که میزان انجام ساموگرافی در گروه آزمون را پس از مداخله، ۷۲/۵ درصد گزارش کردند مشابه است.

نتایج این مطالعه در خصوص تأثیر مداخله آموزشی بر ارتقاء دانش و آگاهی با مطالعه چمپیون و همکارانش (۳۰) که تفاوت معناداری را بین دانش قبل و بعد از آموزش در گروه آزمون مشاهده کردند مشابه است. همچنین مطالعه گل‌فند، برای توسعه یک برنامه آموزشی در زمینه سرطان پستان در محیط کار، نشان داد که میانگین نمرات دانش زنان شاغل در بعد از مداخله نسبت به قبل از مداخله افزایش معناداری پیدا کرده است (۳۱). شیرازی، رایمر و گلیزاد نیز بین آگاهی و دانش قبل و بعد از مداخله آموزشی برای سرطان پستان، اختلاف معناداری را گزارش کردند (۳۲-۳۴). تحقیق حاضر به همراه پژوهش‌های دیگر نشان می‌دهند که با مداخله آموزشی مناسب، می‌توان سطح آگاهی زنان را نسبت به بیماری سرطان پستان و راههای تشخیص زودرس افزایش داد. براساس مطالعه کریم‌زاده، می‌توان گفت فراهم کردن

بحث

مطالعه حاضر در نوع خود، اولین مطالعه بر روی زنان شاغل در کارخانه است. انجام مداخله بهمنظور افزایش پیروی از اصول راهنمای کنترل سرطان پستان، نقش مهمی در کشف زودرس این بیماری و کاهش مرگ و میر ناشی از آن ایفا کرده است. برای مداخله مؤثر در زمینه کشف زودرس سرطان پستان، داشتن یک مدل کارا و مفید برای تغییر رفتار از اولویت خاصی برخوردار است. روش‌های جاری آموزش، بدون استفاده از مدل آموزشی اجرا می‌شود و شامل سخنرانی، مشاوره، استفاده از پمپلت و سایر موارد چاپی است. این روش‌ها تنها اطلاعات را به افراد منتقل می‌کند و اساساً به باورها و اعتقادات آن‌ها نسبت به رفتار مورد نظر و موانعی که بر سر راه انجام رفتار وجود دارد، نوجه‌ی ندارد. نتایج پژوهش حاضر نشان داد که در مقایسه با روش‌های جاری، آموزش بر اساس مدل اعتقاد بهداشتی باعث ارتقاء بیشتر رفتار از طریق تغییر باورهای منفی نسبت به رفتار توصیه شده بهداشتی و تبدیل آن‌ها به باورهای مثبت که برای انجام رفتار و انگیزه قوی ایجاد می‌کند، می‌شود. مدل اعتقادات بهداشتی بر پایه اصول روان‌شناسی و اعتقادات افراد نسبت به رفتارهای مورد نظر پیاده می‌شود. نتایج مطالعه حاضر در مقایسه با مطالعات همتراز که بر اساس روش‌های جاری و یا سایر مدل‌ها بوده از میزان موفقیت بیشتری برخوردار است. براساس نتایج بهدست آمده از مطالعه حاضر، انجام ساموگرافی از ۱۲/۷ درصد قبل از مداخله آموزشی به ۷۰ درصد بعد از مداخله افزایش پیدا کرده است. این نتیجه مشابه یافته‌های

به ماموگرافی دارد (۴۰). نتیجه به دست آمده از این مطالعه در زمینه متغیر منافع در کشیده، نشان دهنده تأثیر آموزش در ایجاد نگرش مثبت نسبت به کارایی ماموگرافی و بالا بردن درک افراد، نسبت به منفعتهای آن است این یافته در راستای نتایج مطالعات قبلی است (۴۱ و ۴۲). همچنین نتایج به دست آمده از این مطالعه نشان داد بین میانگین نمرات موافع در کشیده گروه آزمون قبل و بعد از آموزش، اختلاف معنادار وجود دارد، این یافته مشابه نتایج مطالعه ای است که برای بررسی اثرات برنامه آموزشی بر روی دانش و عقاید زنان اسپانیایی در خصوص بیماری سرطان پستان انجام شد (۴۳)، در این مطالعه نیز اختلاف معناداری بین قبل و بعد از مداخله در متغیر موافع در کشیده گزارش شده است. مطالعات متعدد بیان کرده اند که عوامل زیادی در عدم انجام ماموگرافی دخالت دارند. از جمله موافع شایع که در مطالعه حاضر نیز نشان داده شد، ترس از وجود توده سرطانی، ترس از دردناک بودن ماموگرافی، ترس از خطرناک بودن اشعه، نداشتن وقت، عدم اطلاع از مراکز انجام ماموگرافی و چگونگی انجام ماموگرافی است. در مطالعه حاضر با آموزش مناسب و تحت پوشش قراردادن این موافع، به تصویر کشیدن چگونگی فرآیند انجام ماموگرافی و به بحث و تبادل نظر گذاشتن این موافع، بین افرادی که ماموگرافی را انجام داده بودند و کسانی که انجام نداده بودند، شاهد کاهش معنادار میانگین نمرات موافع در کشیده نسبت به قبل از مداخله در گروه آزمون بودیم. این نتیجه و نتایج سایر پژوهش های بیان شده، تأییدی بر این نکته است که می توان براساس مدل اعتقاد بهداشتی،

اطلاعات و آگاهی های مناسب، برای افراد، قبل از عمل روش مناسبی برای کمک به آنان در جهت انجام عمل است (۳۴).

از دیگر یافته های این مطالعه، معنادار شدن اختلاف میانگین نمرات نگرش قبل و بعد از آموزش بود به طوری که افراد گروه آزمون، بعد از مداخله آموزشی، خود را بیشتر از افراد گروه شاهد در معرض خطر احساس می کردند و درک بیشتری نسبت به شدت و جدی بودن این خطر و عوارض آن داشتند. سازمان جهانی بهداشت در گزارشی بیان می کند که شکل گیری ادرارک مردم از خطر، براساس اطلاعات انبوهی است که در مورد عامل های خطر دریافت می کنند. همچنین پندر، اعتقاد دارد که درک و دریافت خطر، رابطه معناداری با رفتار و تداوم آن دارد (۳۵). در راستای نظرات مطرح شده، پژوهش حاضر، تأثیر مثبت آموزش بر پایه مدل اعتقاد بهداشتی را بر افزایش حساسیت در کشیده و به دنبال آن ارتقاء انجام ماموگرافی را در گروه آزمون نشان می دهد. این یافته ها با نتایج مطالعه لایت (۳۶)، کانس و همکاران (۳۷)، روتلچ و همکاران (۳۸) و بایلی و همکاران (۳۹) مطابقت دارد. از یافته های دیگر این مطالعه، معنادار شدن اختلاف نمرات میانگین منافع در کشیده قبل و بعد از آموزش در گروه آزمون است. همان طور که پندر اعتقاد دارد کارایی در کشیده نسبت به یک رفتار، رابطه معناداری با آن رفتار پیدا می کند. رایمیر در مطالعه خود بر روی ۵۰۰ زن که در سنین ابتلا به سرطان پستان به سر می بردند دریافت که ادرارک توانایی ماموگرافی در تشخیص سرطان پستان، رابطه مستقیمی با اقدام شخص

به سرطان پستان پیدا کنند، خود را در معرض خطر ابتلا به آن بدانند، خطر ناشی از آن را جدی بگیرند، درک بالایی از کارایی و منفعت‌های ناشی از انجام ماموگرافی پیدا کنند و به علاوه موانع انجام ماموگرافی را کمتر احساس کنند آنوقت انجام رفتار ماموگرافی ارتقاء پیدا می‌کند.

متصدیان امر آموزش و ارتقاء سلامت و همچنین مسئولان آموزش کارخانه‌هایی که شاغلین زن دارند می‌توانند با بهره‌گیری از الگوی اعتقاد بهداشتی، آموزش‌های خود را در زمینه بیماری سرطان پستان و ماموگرافی به کارکنان زن ارایه دهند و سطح دانش، نگرش و عملکرد نسبت به بیماری سرطان پستان و تشخیص در مراحل اولیه آن را بالا برند.

تشکر و قدردانی

نویسنده‌گان مقاله از تمامی کارگران زن شاغل در کارخانه‌های دارویی مورد مطالعه و مدیران عامل، مسئولین بخش‌های مختلف و سرپرستان این کارخانه و تمامی افرادی که در انجام این پژوهش ما را یاری دادند تشکر و قدردانی به عمل می‌آورند.

موانع انجام ماموگرافی را در جامعه مورد پژوهش خود کشف و با استفاده از آموزش‌های مناسب، سعی در از بین بردن آن‌ها کرد تا بدین‌وسیله شرایط لازم برای ارتقاء رفتار ماموگرافی فراهم شود.

نتیجه‌گیری

بهبود سطح دانش و تغییر عقاید و نگرش نامناسب نسبت به سرطان پستان و روش‌های تشخیص آن، به خصوص ماموگرافی، عوامل مهمی در ارتقاء انجام ماموگرافی زنان شاغل در کارخانه‌های دارویی بود. مدل اعتقاد بهداشتی مورد استفاده در این تحقیق، اهمیت عقاید اشخاص نسبت به بهداشت و منافع و موانع درک شده را نسبت به یک رفتار پیشگیری نشان می‌دهد. تغییرات در دانش و عقاید، تقریباً همیشه منجر به شکل‌گیری قسمتی از یک برنامه جامع ارتقاء بهداشت خواهد شد. نتایج حاصل از این مطالعه نشان داد که آموزش بر پایه الگوی اعتقاد بهداشتی که دربردارنده نگرش‌ها و عقاید مشارکت‌کنندگان است، می‌تواند در جهت ارتقاء رفتار و عملکرد ماموگرافی، بسیار مفید عمل کرده و مؤثر واقع شود. براساس نتایج حاصل از آموزش مبتنی بر الگوی اعتقاد بهداشتی، هرگاه زنان، دانش و آگاهی کافی نسبت

32. Shahvarriz, Golizade L.[The efficacy of breast examination training on knowledge, attitude and practice among health centers intermediaries in Gachsaran (Persian)]. *Iran Nursing Magazine* 2006;19(46):43-52.
33. Rimer BK, Halabi S, Sugg Skinner C, Lipkus IM, Strigo TS, Kaplan EB. et al. Effects of a mammography decision-making intervention at 12 and 24 months. *Am J Prev Med* 2002; 22(4):247-57.
34. Shirazi KK, Wallace LM, Niknami SH. Validation of stage of change algorithm for exercise behavior in women of 35-70 years. Berlin: Pabst 2004:129-32.
35. Pender N, Murdangh C, Parsons MA. Health promotion in nursing practice. Pearson education 2002; 84-97.
36. Bragg Leight S, Deiriggi P, Hursh D, Miller D, Leight V. The effect of structured training on breast self-examination search behaviors as measured using biomedical instrumentation. *Nurs Res* 2000; 49(5): 283-9.
37. Kwok C, Cant R, Sullivan G. Factors associated with mammography decisions of Chinese Australian women. *Health Educ Res* 2005; 20(6):739-43.
38. Rutledge DN, Barsevick A, Knobof MT, Bookbinder M. Breast cancer detection: Knowledge, attitude, and behaviors of women from Pennsylvania. *Oncol Nurs Forum* 2001; 28(6):1032-40.
39. Baily EJ, Erwin DO, Belin P. Using culture beliefs and patterns to improve mammography utilization among African American women: The witness project. *J Natl Med Assoc* 2000;92(3): 136-42.
40. Rimer BK, Skinner CS, Sama GP. The short-term impact of Tailored mammography decision making interventions. *Patient Educ Couns* 2001; 43(3):271-87.
41. Champion V, Huster G. Effect of interventions on stage of mammography adoption. *J Behav Med* 1995; 18(2):169-87.
42. Avci IA, Gozum S. Comparison of two different educational methods on teacher's knowledge, belief and behaviors regarding breast cancer screening. *Eur J Oncol Nurs* 2009; 13(2): 94-101.
43. Hall CP, Hall JD, Pfiemer JT, Wimberley PD, Jones CH. Effects of a culturally Sensitive Education Program on the Breast Cancer Knowledge and Beliefs of Hispanic Women. *Oncol Nurs Forum* 2007; 34(6):1195-202.